

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Οι δοκιμασίες συχνά κλονίζουν την ανθρώπινη φύση μας. Στην ζωή, όρθώνεται ξαφνικά μπροστά μας ένας απροσδόκητος σταυρός, μιὰ θλίψη που μοιάζει άσήκωτη. Ή πρώτη μας αντίδραση είναι ο πόνος και ή άπορία. "Όμως, ή έν Χριστώ ζωή, ο πνευματικός νόμος μᾶς διδάσκει μιὰ ἄλλη, βαθύτερη ἀλήθεια. Κάθε θλίψη, κάθε απροσδόκητο εμπόδιο, δέν είναι σημάδι έγκατάλειψης, αλλά έκδήλωση τῆς παιδαγωγικῆς ἀγάπης του Θεοῦ.

"Έτσι δεχθήκαμε και έμεῖς τήν φυλάκισή μας, που έγινε τὰ Χριστούγεννα του 2011. Από τὰ χέρια του Θεοῦ δέν δεχόμαστε μόνο τὰ εὐχάριστα, τὶς εὐλογίες και τὶς χαρές, αλλά και τὰ δυσάρεστα κατὰ κόσμον. Τίποτα δέν συμβαίνει τυχαῖα. "Έλεγε ο μακαριστός Γέροντάς μας Ἰωσήφ ο Βατοπαιδινός: «Άκόμα και πίσω από τήν εμπάθεια τῶν ἀνθρώπων είναι κρυμμένη ή πρόνοια του Θεοῦ». Ο Κύριος έπιτρέπει τήν δοκιμασία για τόν έξαγνισμό τῆς ψυχῆς μας, γνωρίζοντας τί πραγματικά χρειαζόμαστε για νὰ ώριμάσουμε πνευματικά. Αὐτήν τήν ἀλήθεια μᾶς θυμίζει και ο Ἀπόστολος Παῦλος, καλώντας μας νὰ χαιρόμαστε ακόμα και μέσα στις δοκιμασίες: «Καυχώμεθα έν ταῖς θλίψεσιν, εἰδότες οτι ή θλίψις ὑπομονήν κατεργάζεται, ή δέ ὑπομονή δοκιμήν, ή δέ δοκιμή έλπίδα, ή δέ έλπις οὐ κατασχύνει» (Ρωμ. 5, 3-5). Ή θλίψη, δηλαδή, γεννᾷ τήν ὑπομονή και ή ὑπομονή οδηγεί στην ἀληθινή και βεβαία έλπίδα.

Μάθαμε από τόν Γέροντά μας Ἰωσήφ μήν αποστρεφόμεστε τόν σταυρό, αλλά νὰ τόν έγκολπωνόμαστε με έμπιστοσύνη και κρυφή χαρά. Ή χαρά αὐτή πηγάζει από τήν βεβαιότητα οτι ο Γολγοθᾶς οδηγεί πάντα στην Ἀνάσταση. "Όπως χαρακτηριστικά αναφέρει και ο Ἀββᾶς Ἰσαὰκ ο Σύρος, οτι ο δρόμος του Θεοῦ είναι καθημερινός σταυρός και κανείς δέν ανέβηκε στον Οὐρανό με ἄνεση. "Όταν ἀγκαλιάζουμε τόν σταυρό μας χωρίς γογγυσμό, συνταξιδεύουμε με τόν Χριστό, συμπορευόμεστε με τόν ἀδικημένο Χριστό. Και μπορώ νὰ πῶ με βεβαιότητα, οτι πολὺ ὠφελήθηκα πνευματικά από αὐτήν τήν θλίψη, αλλά μπορώ νὰ πῶ και ή ἀδελφότητα, που κράτησε τήν ένότητα και τήν έν Χριστώ ἀγάπη. Αὐτό νομίζω οτι φαίνεται και από τὰ λίγα γράμματα που ἔστειλα τότε από τὶς φυλακές του Κορυδαλλοῦ στην ἀδελφότητά μας.

Εὐχόμεθα σε κάθε ἀδελφὸ που θὰ βρεθεῖ σε ἀνάλογη δοκιμασία νὰ μήν ἀπελπιστεῖ, νὰ μήν δεῖ τήν κατάστασή του με τήν ἀνθρώπινη λογική. Ή ἀποδοχή τῆς δοκιμασίας, του σταυροῦ με πνεῦμα ταπεινώσεως και εὐχαριστίας θὰ μεταμορφώσει τὸ φαρμάκι σε φάρμακο σωτηρίας. Ο σταυρός τότε θὰ γίνει ή κλίμακα που θὰ τόν ανεβάξει στον Οὐρανό, τὸ ἀπαραίτητο «είσιτήριο» για τήν αἰώνια βασιλεία του Θεοῦ. Θὰ πρέπει νὰ γνωρίζει οτι πίσω από τὸ σκοτάδι τῆς δοκιμασίας κρύβεται τὸ ἀνέσπερο Φῶς τῆς σωτηρίας, για τήν ὁποία προσευχόμεστε νὰ χαρίσει ο Κύριος Ἰησοῦς Χριστός σε ὅλον τόν κόσμο του.

Ο Καθηγούμενος τῆς Ἱερᾶς

Μεγίστης Μονῆς Βατοπαιδίου

Άρχιμ. Έφραίμ